

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-09-37483 לביא נ' התזמורת הפילהרמונית הישראלית (חל"צ) 28 במאי 2019

לפני: כבוד השופט גיא הימן

התובע: אילן לביא

נגד

הנתבעת: התזמורת הפילהרמונית הישראלית (חל"צ),
מס' חברה 512295353

בשם הנתבעת: גב' נירה אוריאן; מר אלכס זיו

פסק-דין

ההליך

1. תביעה זו כינסה תחת קורתה שלוש עילות שונות. כולן צמחו מתחושתו של התובע, מנוי ותיק של התזמורת הפילהרמונית הישראלית, כי זו נהגה בו שלא כשורה וזיכתה אותו ביחס לא ראוי.

בידי-התובע ארבעה כרטיסים, שנרכשו במסגרת מנוי להופעות-התזמורת אך, כנסיבותיו, לא עלה בידו לנצל במועדם. התובע ביקש להשתמש בזכות, שמקנה הנתבעת למנוייה, להשתמש בכרטיסים הללו לקונצרטים בעונת-ההופעות הבאה. אלא, שלכך נכונה התזמורת ובלבד שיירכש מנוי לאותה עונה עוקבת. במלים אחרות, הנתבעת לא אפשרה להשתמש בכרטיסים בלתי-מנוצלים מן העונה הקודמת בלי מנוי בתוקף בעונה שאחריה. מוצא למצב שנוצר נמצא לתובע באמצעות עתירה לביטול-העסקה. זכות לכך קמה לו, לשיטתו, לפי הוראותיו של חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981. הפרתן של אלו מזכה את התובע, נטען, לא רק בתמורתם היחסית של הכרטיסים שלא נוצלו כי אם גם, ובייחוד, בפיצויים-לדוגמה בסכום המרבי שבחוק: 10,000 ש"ח.

טענה שנייה שבפי התובע התייחסה לקונצרט, שבו ניגנה התזמורת את יצירתו הידועה של המלחין האנגלי גוסטב הולסט, "כוכבי-הלכת". קונצרט זה נכלל בתוכנית-המנוי שקנה התובע אך הוצע גם לרוכשים מן הקהל הרחב, שאינם מנויים. לאחרונים, טען התובע, נמכרו הכרטיסים במחיר של 85 שקלים האחד, והוא נמוך ממשית מעלותו היחסית של קונצרט יחיד למנוי – 200 ש"ח. התובע עתר לפצותו בכפל-ההפרש, לפי שבידיו כרטיס זוגי.

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 37483-09-18 לביא נ' התזמורת הפילהרמונית הישראלית (חל"צ) 28 במאי 2019

שלישית הליך התובע על שתי הודעות, ששלחה הנתבעת לכתובת הדואר-האלקטרוני שלו בחודש פברואר 2016, אפילו שהוא לא התיר לה לעשות כן. תביעתו ביססה עצמה על הוראותיו של סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, הידוע גם כ"חוק הספאם".

2. לאחר קריאתו של החומר, שהונח לפני בכתובים ועם שמיעתם של הצדדים באולם-הדיונים, הגעתי לכלל-מסקנה כי יש לקבל את התביעה באורח חלקי בלבד. לכך אקדים את צערי על כך, שהדברים נתגלגלו לכדי תביעה בבית-המשפט. חבל שהמחלוקת לא באה על פתרונה בין גדריה של מערכת-היחסים הממושכת שבין הצדדים, ואינה מערכת רגילה של ספק ושל לקוח כי אם קשר, המבוסס על הערכה משותפת ליצירה המוזיקלית ועל הכרה במקומה הייחודי של התזמורת הפילהרמונית בנוף-התרבות של ישראל. דומני כי אלמלא היה מעמדה של התזמורת כה רם בעיניו של התובע הוא לא היה טורח להקדים ולפנות, כפי שפנה, אל יושב-הראש של הדירקטוריון שלה ואל מנהלה בתקווה למענה. זוהי כנדמה מן התביעות, וכמותן מונחות לא אחת לפתחו של בית-המשפט לתביעות קטנות, שבן מידה של רגישות לנסיבותיו הפרטניות של אדם אוצרת הייתה כוח רב לאין שיעור מזה של כללים, של נהלים ושל החוק החרות.

ביטול-העסקה

3. אפתח בסוגיית הכרטיסים שלא נוצלו. התובע איננו מבסס את תביעתו על טענה להפרה של התחייבות חוזית ועל זכות לבטל את החוזה בעילה כלשהי מדיני-החוזים. תחת זאת נמצא לו המוקד בזכות לבטל עסקה, לאחר שנקשרה, מכוחם של דיני הגנת-הצרכן. לשיטתו גם היום, זמן רב לאחר שהסתיימה עונת-הקונצרטים וממילא לאחר שבחלק מן הכרטיסים שבמנוי נעשה שימוש, עומדת לו הזכות לבטל את עסקת-המנוי ולקבל בחזרה את תמורתם, היחסית, של ארבעת הכרטיסים האמורים. אחיזה לכך מוצא התובע בהוראתו של סעיף 14ג(ב) לחוק הגנת הצרכן. כך נקבע בה:

14"ג. עסקת מכר מרחוק יספק העוסק לצרכן

מכר מרחוק בכתב, בעברית או בשפה שבה נעשתה הפניה

לשיווק, לא יאוחר ממועד הספקת הנכס או

השירות, מסמך הכולל פרטים אלה:

(1) הפרטים האמורים בסעיף קטן

(א) (1) ו-(2);

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 37483-09-18 לביא נ' התזמורת הפילהרמונית הישראלית (חל"צ) 28 במאי 2019

- (2) מחיר הנכס או השירות ותנאי התשלום החלים על העסקה;
- (3) האופן שבו יכול הצרכן לממש את זכותו לבטל את העסקה, בהתאם להוראות סעיף קטן (ג) או סעיף 114(ג);
- (4) שם היצרן וארץ ייצור הנכס;
- (5) מידע בדבר האחריות לנכס או לשירות;
- (6) תנאים נוספים החלים על העסקה".

עסקת-המנוי עם התובע נקשרה בטלפון. כך היה בפעם הראשונה שבה הוא רכש מנוי, בשיחת-טלפון שיזם בעצמו, וכך היה מדי שנה בשנה עם חידושו הטלפוני, ביוזמת-התזמורת, של המנוי לעונה הבאה. אלא, טען התובע, שמעולם לא נמסר לידיו אותו מסמך ובו הפרטים שדורש החוק. משכך, מוסיפה הטענה והולכת, מוסיפה ועומדת לימינו של התובע הוראתו הבאה של חוק הגנת הצרכן לאמור:

"14ג. עסקת (ג) בעסקת מכר מרחוק רשאי הצרכן לבטל מכר מרחוק בכתב את העסקה –

(1) בנכס – מיום עשיית העסקה ועד ארבעה עשר ימים מיום קבלת הנכס, או מיום קבלת המסמך המכיל את הפרטים האמורים בסעיף קטן (ב), לפי המאוחר מביניהם;

(2) בשירות – בתוך ארבעה עשר ימים מיום עשיית העסקה או מיום קבלת המסמך המכיל את הפרטים האמורים בסעיף קטן (ב), לפי המאוחר, כמפורט להלן: בעסקה מתמשכת – בין אם הוחל במתן השירות ובין אם לאו,

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-09-37483 לביא נ' התזמורת הפילהרמונית הישראלית (חל"צ) 28 במאי 2019

ובעסקה שאינה עסקה מתמשכת –
בתנאי שביטול כאמור ייעשה לפחות
שני ימים, שאינם ימי מנוחה, קודם
למועד שבו אמור השירות להינתן".

הואיל ועד עצם היום הזה לא נמסר לתובע אותו מסמך של תנאים הרי שלשיטתו הוא לא החמיץ את המועד לביטולה של העסקה. עודו מצוי במסגרת-הזמנים שקבע המחוקק למימושה של זכות-הביטול. הביטול, כבר נכתב לעיל, הרי הוא של אותו חלק בעסקה אשר טרם יצא אל הפועל והכוונה היא לכרטיסים שטרם נוצלו.

4. לא אוכל לקבל טענה זו. לכך שני טעמים של יסוד. ראשית, מה שנרכש מן התזמורת, בין שיהא זה "נכס" ובין שייחשב ל"שירות" במובנם שבחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (ראו והשוו לע"ש (מחוזי חיפה) 112/85 קולנוע "הוד" נהריה בע"מ נ' מנהל המכס והבלו (פורסם במאגרים, 30.1.1986)), נדמה בעיני לחבילה אחת. אין זו, לדעתי, "עסקה מתמשכת" כמשמעה בחוק. להשקפתי, זהו "מוצר" יחיד, אפילו שהורכב ממספר קונצרטים נפרדים זה מזה ואפילו שלשם השתתפות בכל קונצרט הנפיקה התזמורת כרטיס נפרד. ה"מוצר", שמעמידה התזמורת למכירה למנויים, הוא רכישה של זכות להשתתף כקהל במספר נתון של קונצרטים ידועים מראש. לחלופין, הוא הזכות להשתתף, לפי בחירת-המנוי, במספר נתון של קונצרטים מתוך רשימה ידועה מראש. לחלופי-חלופין, וכך נראה שהיה בענינו של התובע, זהו שילוב של השתיים (מה שכינה התובע: "מנוי גמיש"). המוצר הוא חבילה אחת, והעסקה לרכישתו היא עסקה יחידה. לכך, ולרציונל שביסודה של קביעה זו, יפים דברים שכתב, לא מכבר, בבית-המשפט העליון כבוד השופט סלים ג'ובראן. באמרת-אגב חשובה בפסק-דין, שיצא תחת ידיו של הרכב מורחב של שופטים, הוא כתב:

"האם רכישה של מנוי למספר הצגות ניתנת להפרדה לעסקאות שונות לרכישת כרטיסים להצגה? לדידי התשובה שלילית. נוכח גיוון העסקאות ומורכבות המוצרים, ההתייחסות לכל אחת מאלו – ולעסקאות אחרות שעוד יבואו בפני בתי המשפט אם ייבחן פירוק העסקאות לפי מהות רכיביהן – כאל תת-עסקה בפני עצמה ייצור קושי להגדיר מתי תפורק העסקה לרכיביה. נוכח פגיעה זו בוודאות המשפטית, עלולה אפשרות פירוק העסקאות לתת-עסקאות ליצור

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 37483-09-18 לביא נ' התזמורת הפילהרמונית הישראלית (חל"צ) 28 במאי 2019

עלויות עסקה גבוהות, לסבך עסקאות שיכולות היו להיות פשוטות וייתכן כי אף להביא להתמעטותם של מבצעים לרכישה של מספר מוצרים (לאור חשש של העוסקים). בכך תהיה משום פגיעה במיוחד בתכלית יצירת הוודאות והביטחון לצרכנים ובתכלית ההגנה על ציבור הצרכנים כמכלול באמצעות קיומו של שוק צרכני יעיל ומשגשג.

...

פירוק העסקה לתת-עסקאות עלול להביא לפגיעה באיזון בין הצרכן הפרטי לבין העוסק (במסגרת ההגנה על ציבור הצרכנים) הקיים בחוק הגנת הצרכן. הגנות [שבחוק] מבטיחות כי זכות הביטול לא תגרום לנזקים משמעותיים מדי לעוסק. ההסדר הכולל של זכות הביטול מוגבלת ודמי ביטול קשיחים הכרוכים בה, מהווה איזון הולם בין שני סוגי ההגנות הצרכניות – ההגנה על הצרכן הפרטי וההגנה על ציבור הצרכנים על ידי קיומו של שוק צרכני באמצעות הגנה מסוימת על העוסקים. לדידי, אפשרות פירוק העסקה לתת-עסקאות עלולה לפגוע באיזון זה" (דנ"א 5783/14 עו"ד צמח נ' אל על נתיבי אויר לישראל בע"מ, בפסקאות 87-88 לפסק-דינו (פורסם באתר הרשות השופטת, 12.9.2017)).

אפילו שאותם דברים נכתבו בנסיבותיה המסוימות של אותה פרשה, ומן הכיוון של הגנה על הצרכן, ניתן להקיש מהם לנסיבות שלפני. פירוקה של עסקת מנוי למספר עסקאות או לעסקה במספר מוצרים מנוגד, לדעתי, למהותו של המכר. הוא מנוגד לתפישה שבבסיס-מכירתם של מנויים ורואה בסדרת-הקונצרטים, כולה, יחידה אחת. הכרה בכוחו של מנוי לפרק, באמצעות ביטול כמבוקש כאן, את העסקה למרכיביה עלולה לפגוע במודל שעליו מבוסס רעיון-המנוי. היא עלולה לפגוע בתזמורת. היא עלולה לפגוע במנויים. היא עלולה לחתור תחת מהותה הנכונה של העסקה.

5. אילו נדרשתי לבקשה לבטל, בעיצומה של עונה את יתרתו של המנוי לה, היינו את אותם כרטיסים שניתן לנצל וטרם נוצלו, דומה אפוא כי הייתי מתקשה להורות כן. הדבר משול היה, להשקפתי, לכוח לבטל עסקה לקבלתם של שירותים לבניית-בית, לאחר שהשלד הועמד על תלו במועד המוסכם והמועד להשלמת-הטיח טרם הגיע. למי ימכור הקבלן את שירותי-הטיוח לבדם ?

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-09-37483 לביא נ' התזמורת הפילהרמונית הישראלית (חל"צ) 28 במאי 2019

אלא, שאין צורך לקבוע מסמרות בסוגיה זו, שכן בנסיבותיה של הפרשה שלפני אין התובע מבקש לבטל, במבט צופה פני-עתיד, את אותו חלק של העסקה שהוא טרם ניצל. תחת זאת נתבקש להכיר כאן בכוחו של ביטול למפרע, היינו לאחור, לאחר שעונת-הקונצרטים זה מכבר תמה והתובע שוב איננו מחזיק בכרטיסים בני-ניצול בעתיד. ענין זה – אפילו שהנתבעת מבקשת לבססו על מושגים כ"הטבה" ו"לפנים משורת הדין" ולדעתי בכך היא טועה – סותר, בפשטות, את תנאיה של ההתקשרות שבין הצדדים. זהו טעם שני למסקנתי האמורה.

לפי החוזה של עסקת-המנוי, שוב אין התובע אוחז בידיו זכות טובה להשתתף, באמצעותם של הכרטיסים שבידיו, בקונצרטים של התזמורת. אמרת אחרת ונמצאת קובע כי לכל מנוי זכות להשתמש בכרטיס, שלא נוצל, כל עוד התזמורת מנגנת: במהלך-העונה, בעונה שלאחריה ובכל אחת מן העונות אשר תבואנה. דא עקא, שחוזה-המנוי איננו מקים זכות שכזו. מסמכי-ההתקשרות שבין הצדדים, והכוונה היא לחומר שנשלח אל התובע בדואר לאחר קשירתה של העסקה הטלפונית וכן לרשום בצדו האחורי של כל כרטיס, אינם מתיישבים עם קיומה. על כל כרטיס נכתב כך:

"נוהל החלפת כרטיסים (לבעלי מנוי תקף בלבד)"

1. בקשות להחלפת כרטיסים יתקבלו שבועיים לפני מועד הקונצרט המבוקש. יכובדו כרטיסים גם מעונות קודמות.
2. כרטיסים שלא הוחזרו לפני הקונצרט: בקשות לניצול כרטיסי עבר יתקבלו אך ורק טלפונית ביום הקונצרט המבוקש. יכובדו כרטיסים מהעונה השוטפת ומעונה קודמת אחת בלבד... (הנספח הראשון לכתב-ההגנה. הסוגריים העגולים הם במקור).

בחומר שבכתובים, שנשלח לכל מנוי לאחר קשירתה של העסקה הטלפונית, נרשמו אותן הוראות, מלה במלה, ועוד נכתב:

"החזר כספי על כרטיסים שנרכשו בקופה יינתן עד 48 שעות לפני הקונצרט. למנויי התזמורת יינתן ההחזר עד 24 שעות לפני הקונצרט.

...

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-09-37483 לביא נ' התזמורת הפילהרמונית הישראלית (חל"צ) 28 במאי 2019

לוח הזמנים שלכם דינמי ומשתנה? תיהנו מגמישות רבה בהחלפת כרטיסים. לא ניצלתם את כל הכרטיסים? אל דאגה! נכבד אותם גם בעונה הבאה, עם חידוש המנוי (בכפוף לנוהל החלפת כרטיסים)..."
(הנספח השני לכתב-ההגנה. הסוגריים העגולים הם במקור).

התובע לא טען כי חומר זה לא נתקבל אצלו. חזקה עליו כי הוא קרא וידע את שנכתב וממילא כי הסכים לו. חוששני, אמנם, כי הכתוב אינו מופת של ניסוח משפטי. כך, למשל, מותר לשאול אם נהיר די הצורך כי החזר כספי חל רק על כרטיסים שנרכשו בקופה, להבדיל מכרטיסים שנקנו במסגרת-המנוי. ניתן לשאול אם נהירים די הצורך תנאיה של ההבחנה, בהחלפת-כרטיסים, בין כרטיסים "שהוחזרו לפני הקונצרט" לבין כאלה "שלא הוחזרו לפני הקונצרט". מותר לשאול אם המונח "לפני מועד הקונצרט המבוקש" נושא משמעות זהה בכל אחת משתי החלופות.

ברם ענין אחד נהיר היטב מן הקריאה: נוהל החלפתם של כרטיסים חל רק על "בעלי מנוי תקף". מי, שאיננו מנוי בעת הבקשה להחלפה לא יוכל להחליף כרטיס, שלא נוצל, בכרטיס חדש. את הדבר הזה קורא אתה בכותרת המודגשת בקו: "נוהל החלפת כרטיסים (לבעלי מנוי תקף בלבד)". הוא שב ומופיע בקביעה: "נכבד אותם גם בעונה הבאה, עם חידוש המנוי". מכאן שקיומו של מנוי תקף, במועד-ההחלפה, הוא תנאי להחלפתם של כרטיסים אשר לא נוצלו.

התובע איננו מנוי. אדרבה, כל מקורה של תביעתו בכך, שהוא נאלץ שלא לחדש את המנוי ולפיכך לא הסכימה התזמורת להכיר בכרטיסיו הישנים. הכרטיסים הללו שוב אינם אוצרים כוח. לא ניתן להחליפם באחרים. ה"עונה" – הסתיימה וחלפה מן העולם, בין אם זו עונת-הקונצרטים המסוימת ובין אם איזו שאחריה. במלים פשוטות: התובע לא הודיע על אי-ניצולם של הכרטיסים מבעוד מועד, לפני הקונצרטים ועוד כשיכלה התזמורת למכרם, ולו ככרטיס בודד, לאחרים. הוא לא הודיע על אי-הניצול בעת שהיה לו מנוי תקף. לפי החוזה, הוא איבד כך את זכותו לנצל, ניצול מאוחר, את הכרטיסים הללו אשר הזכות הטבועה בהם חלפה לבלי שוב. אין, אפוא, לתובע נכס וממילא אין לו מה להשיב בגדרי ביטולה המאוחר של העסקה. לא מתקיים בו אלא האמור בהוראתו, שכבר הובאה, של סעיף 14ג לחוק הגנת הצרכן ואיננו מאפשר ביטול בנסיבות כגון דא.

החזר בגין מכירת כרטיס מוזל למי שאיננו מנוי

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-09-37483 לביא נ' התזמורת הפילהרמונית הישראלית (חל"צ) 28 במאי 2019

6. העילה השנייה נעדרת יסוד גם היא. התובע לא הציג ראיה, שממנה ניתן ללמוד כי חובתה של התזמורת, בין בהתחייבות כדין למנוייה בגדריה של ההסכמה שבין הצדדים ובין ממקור תקף אחר, הייתה שלא למכור לרוכשים של כרטיסים יחידים, לקונצרט מסוים, את הכרטיס במחיר נמוך ממחירו היחסי למנוי. ממילא, לאור קביעתי כי המנוי כולו, על שורת-הקונצרטים שבו, הוא יחידה אחת, אני מתקשה לקבוע כי לכל קונצרט, לבדו, שווי משלו. בכך די, אלא שהתזמורת הוסיפה והסבירה בדיון לפני כי המחיר – 85 שקלים – היה מחירם המיוחד של כרטיסים, שסבסד בנק הפועלים בע"מ לרוכשיהם של כרטיסים יחידים. לאמור, ממילא לא הפרה התזמורת כל חובה שהיא כלפי התובע ואין היא חייבת לפצותו במאום. מתקשה אתה לחמוק מן ההשערה כי הדם הרע, שזרם בין הצדדים לאורך-חיייה של מחלוקת זו הוא שהקים את תלונתו של התובע בנדון, ולא עילה ממשית שלפי דין. ספק בעיני אם, אלמלא הקושי בהחלפת-הכרטיסים, היה התובע משמיע טרזניה כלשהי באותה סוגיה. מכל מקום, אין בסיס משפטי לקבלת טרזנייתו משהועלתה כעת.

שליחתם של דברי-פרסומת

7. לסוגיית ה"ספאם". עיינתי בשתי ההודעות, שצירף התובע בנספחים האחרונים לכתב-תביעתו. אלו הן, דעת לנכון נקל, הודעות הבאות בגדרו של "דבר פרסומת" בסעיף 30 הנזכר לחוק התקשורת. זאת, הן לפי תוכנן וכוונתי היא להפנייתו של הקורא לאפשרות לרכוש כרטיסים לאירועים נושאי-ההודעות הללו, והן לפי הכותרת להן ובה הקפידה התזמורת לציין: "פרסומת".

הנתבעת לא הניחה לפני שום ראיה לכך, שהתובע התיר לשלוח לו הודעות מסוג זה. לא די בהפניה ל"נוהל" שגור בדיהם של נציגי-המכירות. שום תיעוד של הסכמתו של התובע המסוים הזה לא הוצג, בין ברשומה מוסדית ובין בעדות של מי מנציגי-השירות. אמת, מגבלות שונות הקשו על התזמורת לאסוף ראיות כאלו. ברם את אלו אין להניח לפתחו של התובע. התובע, כך לפי החומר שלפני, לא הסכים וממילא לא ביקש כי תישלחנה לו הודעות-פרסומת מן הסוג האמור. קביעתי היא, אפוא, כי הנתבעת הפרה בנדון את הוראותיו הנוגעות בדבר של חוק התקשורת.

8. שאלה היא מה פיצוי יש לזפות בו את התובע בגינן של הודעות אלו. דרך כלל, וסבורני כי עמדתי זו ידועה היטב, תקרת-הפיצוי שבחוק התקשורת – אלף שקלים, היא נקודת-המוצא ולא נקודת-הסיום בתביעות שכאלו. לאמור, נדרשים טעמים טובים להפחית מן הסכום הזה, במקרה שהוכחה שליחתן של הודעות-פרסומת שלא כדין.

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-09-37483 לביא נ' התזמורת הפילהרמונית הישראלית (חל"צ) 28 במאי 2019

המקרה שלפני הוא מבין אלה, שבהם טעמים להפחתה מתקיימים באורח ברור. שתי ההודעות נשלחו בחודש פברואר 2016. התובע לא הלין על אודותן, כל עיקר, במשך קרוב לשלוש שנים. רק משנתגלע הסכסוך בכל הנוגע להחלפת-הכרטיסים נשמעה מפיו, כמו לפתע, אותה טרוניה לגביהן. לא סברתי כי דבר זה ראוי לו שישמוט את הקרקע מתחת לכוחו של התובע להניח לפני תביעה בנדרון. ברם יש-גם-יש סיבות להפחית ממשית מסכום הפיצוי-לדוגמה שבחוק. אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע, בגין כל אחת מן ההודעות הללו, סך של 200 ש"ח.

9. זהו סופו של הבירור המשפטי לפניה של ערכאה זו. התוצאה המשפטית, אמנם, איננה חזות הכול. לא תמיד היא אף הדבר החשוב ביותר. ברם בתביעה לבית-משפט זה אין לבית-המשפט ולצדדים אלא את תוצאותיו המשפטיות של הבירור ואת הכלים המשפטיים המשמשים בגיבושה.

10. בתוך 15 ימים תשלם הנתבעת לתובע סך של 405 ש"ח – הסכום הפסוק לעיל כולל הפרשי-הצמדה ורבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 מיום-הגשתה של התובענה ועד היום. תביעה על סך של 14 אלף ש"ח איננה דבר של מה בכך. הפער הממשי שבין סכום זה לבין תוצאתו של הבירור מצדיק שלא לחייב את הנתבעת בהוצאותיו של התובע בהליך זה.

בתוך 15 ימים מיום, שקיבל לידי פסק-דין זה, רשאי כל אחד מהצדדים לפנות לבית-המשפט המחוזי בבקשה להתיר ערעור.

ניתן היום, כ"ג באייר התשע"ט, 28 במאי 2019, שלא במעמד-הצדדים.

גיא הימן, שופט